

Иван Илиев Ајдински

Иван Илиев Ајдински (23. IX 1885 – 9. X 1923) е македонски револуционер, член на Македонската револуционерна организација и деец на БКП. Учесник е на Илинденското востание. Познат е како Ајдински и Сливаров бил инспектор на четите на Организацијата во Струмичко и член на Струмичкиот револуционерен округ. Во 1907 година, под влијание на Димитар Благоев и Георги Кирков стана член на Бугарската работничка социјалдемократска партија (БРСДП). По Првата светска војна бил главен организатор на [БКП](#) во Пиринскиот дел на Македонија и учествувал во организирањето на [Септемвриското востание](#) .

Иван Илиев е роден на 23 септември 1885 година во струмичкото Ново село. На 5 години останал сирак и со основно образование се стекнува во родното место. Во прогимназија

учи на грчки јазик, а во 1897 година учи во српско училиште во Солун. Меѓутоа, по неколку месеци се префрлил во Солунската егзархиска машка гимназија „Св. Свети Кирил и Методиј“, каде што се сретнал со Гоце Делчев, кој го привлекува во Македонската револуционерна организација.

Иван Илиев се зближил со гемициите. Меѓутоа заради својата револуционерна дејност тој бил исклучен од гимназијата. По Солунските атентати бил фатен и осуден на смрт од османлиските власти, но бидејќи не бил полнолетен, казната му била заменета со 101 година затвор. Сепак не поминал долго време во затвор. Тој успеал да побегне од затворот Једи куле и ја продолжил револуционерната борба. Извесно време бил учител во Ново Село, Штипско, а потоа и во Ново Село, Струмичко. Покрај учителста работа, тој под името Сливаров дејствува како организатор во Струмичко, а потоа и во Петричко.

Иван Илиев учествувал во Илинденското востание во 1903 година како секретар во четата на Христо Чернопеев. По востанието станал инспектор на четите на Организацијата во Струмичко и член на Струмичкиот револуционерен округ.

Во 1905 година Иван Илиев Ајдински бил делегат на Рилскиот конгрес, а во 1906 година учествувал и на Скопскиот окружен конгрес на организацијата.

Во 1906 година заминал во Софија за да го заврши средното образование. Во 1907 година, тој се запознал со Димитар Благоев и Георги Кирков и под нивно влијание, стана член на Бугарската работничка социјалдемократска партија(БРСДП).

Од 1906 до 1909 година бил учител во бургаското село Емине (денес Емона), потоа во софиското село Заногe и директорот на училиштето во бугарскиот град Грамада. Студирал право на Универзитетот во Загреб, а по успешното дипломирање во 1909 година започнал со работа во Софискиот окружен суд. Тој присуствувал на Првата балканска социјалдемократска конференција во 1909 година во Белград. Во 1911 година, тој специјализирал право во Брисел. Студирал право во Софија (1913) и од 1914 година работел како адвокат во Струмица, каде истовремено е секретар на месниот комитет на БРСДП (т.е.).

Со доаѓањето на српската власт во Струмица во 1919 година Иван Илиев, Ајдински бил

прогонет во Бугарија. Во Бугарија живеел и работел во Горна Цумаја. Каде беше главен организатор на БКП во реонот и член на нејзиното раководство (1920 - 1923), а од јуни 1920 до 1921 година бил претседател на Окружниот комитет. Член на Вишиот партиски совет при Централниот комитет на Бугарската комунистичка партија (1921-1922).

По одлуката на ЦК на БКП за кревање на востание, тој учествувал во изработката на оперативниот план за дејствување во градот. Поради болест, тој не учествувал во самото Септемвриско востание во Пиринска Македонија. Од 23 октомври 1923 година бил во домашен притвор. Во текот на ноќта на 9 декември 1923 година, пред неговиот дом, бил избоден со ножеви од лица за кои се претпоставува дека биле претставници на десното крило на Внатрешната македонска револуционерна организација.